

2. U slučaju da Sud niječno odgovori na prvo pitanje:

Treba li članak 4. stavak 3. u vezi s člankom 2. točkom (j) Uredbe br. 261/2004 tumačiti na način da o uskraćivanju ukrcaja putnicima protiv njihove volje čije posljedice terete stvarnog zračnog prijevoznika može obavijestiti i ugovorni zračni prijevoznik koji je sa stvarnim zračnim prijevoznikom za taj let sklopio ugovor o letovima sa skupnom oznakom?

(¹) Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku; poglavlje 7., svežak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. rujna 2022. uputio Verwaltungsgerichts Köln (Njemačka) – Die Länderbahn GmbH DLB i dr./Savezna Republika Njemačka

(Predmet C-582/22)

(2022/C 441/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Die Länderbahn GmbH DLB, Prignitzer Eisenbahn GmbH, Ostdeutsche Eisenbahn, Ostseeland Verkehrs GmbH

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Druge stranka u postupku: DB Netz AG

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 56. stavke 1., 6. i 9. Direktive 2012/34/EU (¹) tumačiti na način da program ubiranja pristojbi može biti valjan predmet žalbe ako je već isteklo razdoblje primjene pristojbe koju treba preispitati (žalba protiv takozvane stare pristojbe)?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: treba li članak 56. stavke 1., 6. i 9. Direktive 2012/34/EU tumačiti na način da regulatorno tijelo prilikom *ex post* preispitivanja starih pristojbi može utvrditi da su te pristojbe nevaljane s učinkom *ex tunc*?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo i drugo pitanje: dopušta li se tumačenjem članka 56. stavaka 1., 6. i 9. Direktive 2012/34/EU nacionalni propis kojim se isključuje mogućnost *ex post* preispitivanja starih pristojbi s učinkom *ex tunc*?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo i drugo pitanje: treba li članak 56. stavak 9. Direktive 2012/34/EU tumačiti na način da ondje predviđene radnje za popravak situacije koje poduzima nadležno regulatorno tijelo u pogledu pravnih posljedica u načelu omogućuju i da se naloži povrat pristojbi koje je upravitelj infrastrukture nezakonito naplatio, iako se potraživanja povrata između željezničkog prijevoznika i upravitelja infrastrukture mogu utužiti u građanskom postupku?

5. U slučaju niječnog odgovora na prvo ili drugo pitanje: proizlazi li pravo na žalbu protiv starih pristojbi u svakom slučaju onda iz članka 47. prvog stavka Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članka 19. stavka 1. drugog podstavka Ugovora o Europskoj uniji (UEU) ako je, prema sudskoj praksi Suda u predmetu C-489/15⁽²⁾ (presuda od 9. studenoga 2017.) u skladu s odredbama nacionalnog građanskog prava isključen povrat nezakonitih starih pristojbi u slučaju kad ne postoji odluka regulatornog tijela o žalbi?

⁽¹⁾ Direktiva 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora (preinačena) (SL 2012., L 343, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 7., svežak 25., str. 136.)
⁽²⁾ EU:C:2017:834, CTL Logistics

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. rujna 2022. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – QM/Kiwi Tours GmbH

(Predmet C-584/22)

(2022/C 441/24)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj i podnositelj revizije: QM

Tuženik i druga stranka u revizijskom postupku: Kiwi Tours GmbH

Prethodna pitanja

Treba li članak 12. stavak 2. Direktive (EU) 2015/2302⁽¹⁾ tumačiti na način

1. da su za ocjenu prava na raskid ugovora relevantne samo one izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjegći koje su u trenutku raskida ugovora već nastupile,
2. ili na način da se moraju uzeti u obzir i izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjegći koje su stvarno nastupile nakon raskida ugovora, ali prije predviđenog početka putovanja?

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ (SL 2015., L 326, str. 1.)

Žalba koju su 16. rujna 2022. podnijeli Carles Puigdemont i Casamajó i Antoni Comín i Oliveres protiv presude Općeg suda (šesto prošireno vijeće) od 6. srpnja 2022. u predmetu T-388/19, Puigdemont i Casamajó i Comín i Oliveres/Parlament

(Predmet C-600/22 P)

(2022/C 441/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Carles Puigdemont i Casamajó i Antoni Comín i Oliveres (zastupnici: P. Bekaert, S. Bekaert, *advocaten*, i G. Boye, abogado)

Druge stranke u postupku: Europski parlament, Kraljevina Španjolska